

7 let boje za novou školu aneb jak šel čas se svazkem LOŠBATES

Jak to všechno vlastně začalo? V našich čtyřech obcích (Louňovice, Štíhlice, Tehovec, Svojetice = LOŠBATES) historicky nikdy škola nebyla. Naše děti plnily školní docházku v sousedním Mukařově. Mukařovskou školu ostatně naši občané pomáhali i stavět. Jenže pak nám Mukařov po mnoha peripetiích zrušil školský obvod a nám zbyly jen oči pro pláč.

Ale zároveň v nás vzklíčilo odhodlání se s novou situací poprat a nenechat naše děti učit se na ulici nebo někde v provizorní jurtě s železnými kamínky. Všichni jsme byli hozeni do vody a nezbylo nám než plavat. A tak vznikl dobrovolný svazek obcí LOŠBATES a začali jsme na pozemku v Louňovicích připravovat stavbu nové svazkové školy. Naše děti začaly jezdit do školy ve vzdálené Stříbrné Skalici, i ta se ovšem rychle přiblížila hranici svých maximálních kapacit.

Celou dobu jsme se řídili heslem, že když se něco začne dělat, tak je potřeba to udělat pořádně. Nechtěli jsme zde ošklivou hranatou bednu, ale kvalitní stavbu. Proto jsme na začátku vyhlásili mezinárodní architektonickou soutěž. Přes objektivní náročnost tohoto kroku nelitujeme a výsledný návrh kanadského ateliéru Pelletier de Fontenay, dotažený českými profesionály ze společnosti SOA architekti, má špičkovou kvalitu. Naším dětem tam bude dobře.

Pak jsme absolvovali v rámci honu na nezbytná razítka zdoluhavé kolečko po 45 institucích... a podnikli stovky či tisíce dalších nutných kroků, jejichž detailní popis jste mohli průběžně sledovat na webu našeho svazku na adrese www.losbates.cz.

Cestou jsme narazili na tolik karambolů, že vypisovat je tu všechny by nám jen zbytečně zvýšilo tlak na nebezpečnou hranici. Zmíňme jen nutnost předělávat vytápění školy z plynového na výhradně tepelná čerpadla a fotovoltaiku kvůli začátku války na Ukrajině, což otevření školy zpozdilo o rok. Nebo některé pozdě vypsání dotace, nekonečná čekání na stavební povolení... Ale radostné chvíle našťastí převažovaly. Třeba úspěšný boj za navýšení dotace státu na vybudované místo pro jednoho žáka z 800 tisíc na 1,1 milionu korun. Další a další úspěšně získaná povolení. Důležitá byla také podpora středočeské hejtmanky Petry Peckové nebo první místopředsdkyně Poslanecké sněmovny Věry Kovářové, se kterou jsme v Poslanecké sněmovně zorganizovali velmi úspěšný seminář na téma „Jak se staví školy v Česku“ pro více než 100 starostů z celé republiky. Získání dotací od Ministerstva školství (jako jedna z pouze 6 škol), Státního fondu životního prostředí i od Středočeského kraje. Řada článků o LOŠBATESu v regionálních i celostátních médiích.

A nakonec i velkolepá slavnost poklepání na základní kámen za účasti stovek našich občanů a řady vzácných hostů. A samozřejmě také ta magická chvíle, kdy se lžíce bagru na pozemku školy poprvé zaryla do země, což byl moment, v němž řada místních už ani nedoufala.

Stavba teď už tedy běží a 1. září 2025 se můžeme těšit na slavnostní otevření školy. Ale naše práce ani zdaleka není u konce. Absolvujeme pravidelné kontrolní dny na stavbě, probíhá konkurz na nového ředitele školy, dnes a denně řešíme rozpočty a výdaje, začínáme velmi aktivně oslovovat učitele, kteří by zde mohli působit.

A jak se to všechno povedlo?

Kromě už zmíněné zásady, že když už se něco dělá, je zapotřebí to dělat pořádně, pomohla i skvělá spolupráce našich čtyř obcí. Přestože za celou dobu přípravy školy proběhly už dvoje komunální volby a někteří starostové se vyměnili, náš dobrovolný svazek obcí od začátku táhne za jeden provaz. Spolupracujeme s profesionály různých oborů a dobré nápady se cení, ať s nimi přijde kdokoliv.

Ještě rozhodně nejsme na konci závodu, ale cílová rovinka je už na dohled. Uděláme maximum, abychom ani tam neztratili nasazené tempo. Děkujeme vám za podporu.

Vaši starostové

Josef Řehák, starosta Louňovic

Josef Kučák, starosta Štíhlíc

Eva Poliačiková Šmoldasová, starostka Tehovce

Martina Vedralová, starostka Svojetic

